אמר ליה תנינא וחוששין לדבריה.

משום דשויתה לנפשה חתיכה דחיסור׳

וי"ל דדייק מדקתני חוללת דמשמע

שכן הדין מדלא קאמר מבקשים

לחלוך אי נמי משמע דחוללת אפילו

נתנה אמתלא לדבריה:

דקולםא. מוכר קלסי כרוב:

הדרן עלך האשה שלום

וא"ת האי דאינה מתייבמת

ל) ב"ק קג: ב"מ לו., ב) ועי מוי ב"מ ג. ד"ה

נפי עור בית ג. לייט גבין, ג) [תוספתא פי"ד], ד) ב"ק קג:, ד) לקמן

גיטין יה: קדושין כג. מב. ב"מ יב. חוליו פג.ז.

עה. ב"ק קיא., ע) וכתובות

עה.], י) [גיר׳ הערוך בערך נפס דנפסא וע"ש אריכות בסוגיא דהכא וכן איתא

לנויל

נר מצוה לו א מיי׳ פ״ט מהלכות אישות הל׳ כא טוש״ע בותבי' נוסן גט לכל אחם. אם אינו חפץ לישא את כולן: גבו' קידש קסני. דאיכא למימר התם הוא דקאמר ר' טרפון דמניחה ביניהם דלא עשה מעשה אבל בעל לא קחני דליפלוג ר' טרפון דכיון דעשה בה מעשה וגינה אוחה בקדושי ביאה לריך להוליא עלמו מידי

לה"ע סימן מט סעיף א: לח ב מיי׳ פ"ד מהלי נזילה ואבידה הל' נו מימן שסה סעיף א:

עין משפם

סיתן שסים שביף יו. לבו ג מיי פ"ט מהלי אישות הלי כא מישות הנ' כה טוש"ע אה"ע סימן מט סעיף א: מ ד מיי' פ"כ מהלכות מכירה הלכה ב סמג

עשין פב טוש"ע ח"מ סימן רכב סעיף ב: פ"ג מהלכי יצום הלכה יג ממג עשין נא טוש"ע אה"ע סימן קנו סעיף יא: מב ו מיי שם הלי יד טוש"ע שם סעיף

בג ז מיי שם הלכה יב סמג עשין מא טוש"ע שם סימן קנח סעיף ב: בד ח ט מיי׳ שם טוש״ע

בה י מיי׳ פ״ד מהל׳ זכיה הל' ב ופ"ה מהלכות עבדים הל' ב ופ"ו הלכה א סמג עשיו פב טוש"ע ח"מ סמת עשין פג טוש"ע ח"מ סמת עשין פג טוש"ע ח"מ ה"ע סימן קמ סעיף ה: בז כ מיי פ"ט מהלי גירושין הלכה כא מימן קמה סעיף י וסימן מימן מח סעיף י וסימן מי חמים ה בחב"מ-לת סעיף ה בהג"ה: קת סעיף ה בהג"ה: בזו ל טוש"ע שם סיתן קמ סעיף ה:

תוספות ישנים

א"ל אף אנן נמי תנינא חוששין לדבריה וחוללת. פי (הסקונטרס) דחוק (בזה) ונראה דודאי לעולם קים ליה דסניא ליבם דהתנן אין האשה נאמנת לומר מת ליה א) אי אמרה מת יבמי רחמא ליה וחוב הוא לה ומייתי סייעתה ממתניתין מרישא דמת בני ואח"כ בעלי אינה נאמנת להתירה ואשה שנפלה לפני קטן או לפני משומד אומר ר"ת דנאמנת דלא שייך למימר רחמא ליה:

ל"ל אי אמרינן דוימניןדרחמא ליה וא"כ חוב הוא לה וכו׳.

מתני' ∗קידש אחת מחמש נשים ואין יודע אי זו קידש כל אחת אומרת אותי קידש נותן גם לכל אחת ואחת ומניח כתובה ביניהן ומסתלק דברי רבי מרפון רבי עקיבא אומר אין זו דרך מוציא מידי עבירה עד שיתן גם וכתובה לכל אחת ואחת 6גזל אחד מחמשה ואין יודע מאיזה גזל כל אחד אומר אותי גזל מניח גזילה ביניהן ומסתלק דברי רבי מרפון

עבירה וליתן לכולן: גול קסני. דהואיל ואיסורא עבד קנים ליה ר"ע אבל לקח מקח מחמשה ואין יודע אי זהו לא קחני דלקנסיה ר"ע: מכלל

דם"ק פליג עליה. ואמר בקידש ולקח פליגי דליכא איסור כולי האי אבל בבעל וגזל אפי׳ ר' טרפון מודה: ומאי קידש קידש בביאה. דגינה

רבי עקיבא אומר באין זו דרך מוציא מידי רבי עקיבא אומר אין זו דרך מוציא מידי עבירה, פעד שישלם לכל אחד, ואחד: גמ' קידש קתני בעל לא קתני גזל קתני לקח לא קתני מני מתני' לא תנא קמא ולא רבי שמעון בן אלעזר דתניא רשב״א אומר יילא נחלקו רבי מרפון ורבי עקיבא על שקידש אחת מחמש נשים ואינו יודע איזו קידש שמניח כתובה ביניהן ומסתלק על מה נחלקו על שבעל רבי מרפון אומר מניח כתובה ביניהן ומסתלק רבי עקיבא אומר יעד שישלם לכל אחת ואחת סלא נחלקו רבי מרפון ורבי עקיבא על שלקח מקח מחמשה בני אדם ואין יודע מאיזה מהן לקח ישמניח דמי מְקח ביניהן ומסתלק לא נחלקו אלא שנזל מחמשה שאמר ר' מרפון מניח גזילה ביניהם ומסתלק ורבי עקיבא אומר עד שישלם גזילה לכל אחד ואחד מדקאמר רבי שמעון בן אלעזר בקידש ולקח לא פליגי מכלל דתנא קמא סבר פליגי מני אי תנא קמא ליתני קידש ולקח אי רבי שמעון בן אלעזר ליתני בעל וגזל לעולם רבי שמעון בן אלעזר ומאי קידש קירש בביאה תנא קירש להודיעך כחו דרבי עקיבא דאע"ג דאיסורא דרבנן עבד קנים תנא גזל להודיעך כחו דרבי מרפון דאע"ג דאיסורא דאורייתא עבד לא קנים: ב*ותבי* האשה שהלכה היא ובעלה למדינת הים ובנה עמהם ובאת ואמרה מת בעלי ואחר כך מת בני נאמנת מת בני ואחר כך מת בעלי אינה נאמנת וחוששין לדבריה וחולצת ולא מתייבמת סיניתן לי בן במדינת הים ואמרה מת בני ואחר כך מת בעלי נאמנת מת בעלי ואחר כך מת בני אינה נאמנת וחוששין לדבריה וחולצת ולא מתייבמת יניתן לי יבם במדינת הים אמרה מת בעלי ואחר כך מת יבמי יבמי ואחר כך בעלי נאמנת החלכה היא ובעלה ויבמה למדינת הים אמרה מת בעלי ואחר כך יבמי יבמי ואחר כך בעלי אינה נאמנת משאין האשה ינאמנת לומר מת יבמי שתנשא ולא מתה אחותה שתכנם לביתו ואין האיש נאמן לומר מת אחי שייבם אשתו ולא מתה אשתו שישא אחותה: גב" בעא מיניה רבא מרב נחמן המוכה גם לאשתו במקום יבם מהו כיון דסניא ליה זכות הוא לה "יוזכין לאדם שלא בפניו או דלמא כיון דוימנין דרחמא ליה חוב הוא לה ואין חבין לאדם שלא בפניו אמר ליה תנינא יוחוששין לדבריה וחולצת ולא מתייבמת אמר ליה רבינא לרבא המזכה גם לאשתו במקום קמטה מהו כיון דאית לה קטטה בהריה זכות הוא לה או דלמא 🐠 ניחא דגופא עדיף לה תא שמע לראמר ריש לקיש ∘מב למיתב מן דו מלמיתב ארמלו אביי אמר ∘ידשומשמנא גברא כורסיה בי חרתא רמו לה רב פפא אמר ידנפצא גברא תיקרי בסיפי בבא ותיתיב רב אשי אומר דקולסא גברא לא בעיא מלפחי לקידרא תנא וכולן מזנות ותולות בבעליהן:

הדרן עלך האשה שלום

הארץ: דנפלא. אומנותו מאוסה מנפץ צמר: דקולסא גברא. שמץ פסול משפחה: טלפחי. עדשים⁰ שהוא מאכל קל ואין חסרון כיס כל כך אינה שואלת ממנו אך יקרא שמו עליה: הדרן עלך האשה שלום

מימא ליתני גזל ולא איבעי הידש דתרוייהו אינטריך תנא קידש בביאה להודיעך כחו דר"ע דאיסורא דרבנן הוא קעביד דרב מנגידי אמאן דמקדש בביאה ואין כאן איסורא דאוריי׳ אפ״ה קנים: בותבר' מת בעלי ואח"כ מת בני. והריני מותרת לשוק נאמנת שהרי בחזקת (כ) לשוק ילאה והפה שאסר הוא הפה שהתיר: אינה נאמנת. להתייבם לו וחוששין לדבריה דאפקה נפשה מחזקה ולא מישתריא בלא

אותה ואפ״ה פטר רבי טרפון ולא

בכתובות], כ) [לעיל נב.], () [עי בראשית כה בתרגוס], הגהות הב"ח (א) גב' או דלמא ניחא דגופל. נ"ב ס"ל צוותא חלינה דשויתה לנפשה חתיכה דנוחה: (ג) רש"י ד"ה חח דגופת. (ט השיי דיים מת בעלי וכו' בחזקת היתר לשוק ילאה: (ג) ד"ה ניתן דאיסורא מעלמא: ניתן לי בן. והיא הלכה בלא בן ובחזקת עתידה לייבם: . יבם שילדה חמוחי ניתן לי יבם. (נ) שהלכה חמותי במדינת הים והיא הלכה בחזקת שאין לה יבם: גט ע"י שליח שתתגרש בו מעכשיו: (ה) ד"ה במקום מת בעלי ואח"ל מת יבמי לו'. וכו׳ שיגיע הגט לידה: (ו) ד"ה וחוששין וכו׳ דתרוייהו קשריה נפשה לשוק נחמנת ומדקתני נמי ביוצאה בחזקת לינס: (1) ר"ה דשומשמנה גנרה בעל ומותרת לשוק בחוקתה הראשונה דהפה שאסר הוא הפה שהתיר: גבו' המוכה גע לאשחו. שעשה שליח לקבלה חיכה לה (ד) ע"י שליח שתתגרש מעכשיו: נמקום יבס. שיש

לו אח ונתכוון לפוטרה הימנו דשלא

במקום יבם והוא בא לגרשה פשיטא

לן דלח מיגרשה עד (ס) שתגיע לידה דאין חבין לאדם שלא בפניו אלא הכא

מי אמרי׳ זכות הוא לה כו׳: וחוששין

לדבריה. מדקתני בתרוייהו חוששין

בינאה בחזקת [היתר] לשוק ובאה

והחזיקה עלמה ליבם וקתני חוששין

ולא אמרינן אוקמה אחוקה ותנשא

דהא ודאי משקרא משום דרחמא

ליה קאמרה אלמא לא מחוקינן לה

באהבה ומדקתני נמי (ו) בחזקת

יולאה ליבם ובאה והחזיקה עלמה

לשוק כגון ניתן לי בן ומת בעלי ואח"כ

בני וקתני חוששין ולא תתייבם ולא

אמרי' ודאי משקרא ומשום דסניא ליה קאמרה אלמא זימנין דלא סניא

ליה. אלמא מספקא לן וגבי מזכה

גט נמי מספקא לן אי רחמא ליה

וחוב הוא לה אי סניא ליה וזכות

הוא לה ותחלוך ולא תתייבם: ען דו.

גופים שנים כל דהו בעל: דשומשמנה

גברא. (ו) גוץ כנמלה: לורסיה בי

הרתא רמיא. מחזקת עלמה כנשואה

ונותנת כסאה אצל חשובות חורות

מוסף רש"י

: גוך

מניח גזילה ביניהן. ולא בעי לאמטויי וסגי במניח הוא (ב"ק קג:). לא נחלקו כו׳ שמניח דמי מקח ביניהם. דכיון דליכה איסורה סגי ליה בהכי, כתיב לאשר הוא לו אלא במקום שחטא דבעי כפרה (שם). ביתן לי בן במדינת הים. אשה שהלכה עם נעלה למדינת הים וכשילתה מכאן לא היה לה בן ועומדת בחזקת ייבוס ובאת ואמרה ניתן לי בן במדינת הים ומת בני ואחר כך מת בעלי, דלא מפקא נפשה מחזקה קמייתא, שעדיין היא לריכה לייבס, נאמנת ומותרת להתייבס (לעיל קיח.) נאמנת במה שאמרה מת בני ראשון ואחר כך מת בעלי, שחתרה נוע כל נמשק ואחר כך מח בעלי, ולא חיישינן דלמא משום דרחמא ליבם קאמרה, מאי טעמא הואיל ובחזקת ייבום היתה עומדת ופיה אסר עלמה על היגם כשאמרה להתיר עלמה ליבם ולומר מת כני רחשון (לקמן קיט:). מת בעלי ואחר מת בני אינה נאמנת. להנשח לשוק בלא חלינה, דכי הימנוה רבנן לאשה אבעלה הימנוה, דדייקא ומנסבא,

הימנוס, דייקם ותנסכת, הייקם ותנסכת הייקם הייקם ותנסכת הייקם הייקם ותנסכת הייקם הייקם ותנסכת הייקם קטן למתוס, ברסיה בי הרתא רבו דה. לטוס כין השרים נות מושינה, נכותר גם פי פער למוס (ברונו שה). דבפא אברא. מוכן מי וחומים היקרי בסיפי בא התיתר: מינה פרוס פקרומו על מפתן הכית לישב שם אלנו בפני הכל (שה). דקולסא גברא. ממשפחת דופי, לא בעיא טלפהי קלידרא. עדשים שהוא מאכל קל ואין מסרון נים כל כך, אינה שואלת סימוט, אך יקרא שי על שהוא מתומת מחמיקן וכשתמעברות הן מולות אם העובר בבעליון. כל אלו שבעליהן שפלים ומראות להם הפה, אינו אלא שתומת מחמיקן וכשתמעברות הן מולות אם העובר בבעליון. כל אלו שבעליהן שפלים ומראות להם הבה היתה לה חומשת שמא שלב במועל מדובר הישב שלב מחמים וכל למנים והיא אקוקה לינים הים אוברן עלך האשה שלום שייך לעודו הבא. היתה לה חומשת. שמא שלב למנים היא אקוקה לינים הים אובר לא מועל בל למנים היא אובל לא שבי לא מועל בל למנים היא אובל לא מועל בל לא מינים לא מועל בל לא מועל בלא מועל בלא מועל בלא מועל בלא מועל בלא מועל בל לא מועל בלא ביו בלא מועל בלא מועל

שיין לעטוד הבא. היתה דה חמות. משם הטכם הים ופעבה נמנס בנס בנים וחם שין נו יש כ המנים בים, אינה הוששת. שמח נוכנה נמימ הים ופעם בנכה בנים בנים בנים בנים במל הים במל הים בים במל הים במל הים בים במל הים במל הי לת (בכורות יט:). עד כאן שייך לעמוד הבא.